

Marianne Bussen
en Ron Schröder

Een corso
vol
verrassingen

met prenten van Lisa van Winsen

moon

Stichting Bloemencorso van de Bollenstreek, Immaterieel
Erfgoed Nederland en toegevoegd aan de werelderfgoedlijst
Unesco van immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid.
Alles over het Bloemencorso Bollenstreek op
www.bloemencorso.info.

© 2022 Marianne Busser en Ron Schröder
© 2022 Illustraties: Lisa van Winsen
© 2022 Moon, Amsterdam
Ontwerp omslag: Lisa van Winsen en Petra Gerritsen
Ontwerp binnenwerk: Petra Gerritsen

ISBN 978 90 488 6514 7
ISBN 978 90 488 6515 4 (e-book)
NUR 273

www.mariannebusser-ronschroder.info
www.lisavanwinsen.nl
www.spletters.nl
www.uitgeverijmoon.nl
www.overamstel.com

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

O V E R A M S T E L
uitgevers

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Opa Bas was jarenlang een echte bollenboer geweest en ging ook graag als goochelaar naar een school of naar een feest maar als het bloemencorso kwam, ging hij echt wekenlang voor 't bouwen van zo'n wagen met zijn vrienden aan de gang

Er hingen aan de muren van zijn kamer schilderijen van grote corsowagens die hij vroeger had zien rijden er waren ook veel foto's, soms heel nieuw en soms heel oud van wagens waar hij indertijd een deel van had gebouwd

Zijn mooiste schilderij was van een grote walviswagen
het eerste bloemenkunstwerk dat de mensen hier ooit zagen
een Hillegomse kweker had het op een dag verzonnen
zo was het Bloemencorso van de Bollenstreek begonnen

Nu was opa oud – hij was te moe om mee te bouwen
om dagenlang te timmeren, te lassen en te sjouwen
hij wilde wél gaan kijken als de grote optocht was
dan zette hij een stoeltje in zijn voortuin op het gras

Opa Bas ging graag het huis uit en hij vond het altijd fijn om even op bezoek bij zijn twee kleinkinderen te zijn daar werd hij altijd vrolijk van, maar één ding vond hij naar hij had dan wel zes kleinkinderen, maar nooit eens bij elkaar

Vier woonden in het buitenland: een tweeling in Tirol daar hadden ze hun vriendjes, en daar gingen ze naar school dan was er nog een tweeling, maar die woonden al een jaar in Spanje met hun ouders, dat vond opa best wel zwaar

Twee kleinkinderen in Heemstede woonden vlakbij om de hoek en riepen altijd vrolijk: opa komt weer op bezoek dat was elke keer gezellig, soms ging hij goocheltrucjes doen dan liet hij iets verdwijnen, of een rode doek werd groen

Maar Fleur en Tim, die wisten allebei dat opa Bas ondanks dat hij vrolijk deed, soms een beetje eenzaam was daarom verzonnen ze speciaal voor hem een heel bijzonder plan en als dit boek straks uit is, weet je er echt álles van...

Fleur en Tim gingen op een morgen met z'n twee naar buurman Ben en zeiden: luister eens, wij hebben een idee opa Bas die kan dit jaar niet bouwen aan een wagen dat vindt hij heel erg jammer, daarom willen wij iets vragen

We lopen er al dagen met z'n tweetjes van te dromen:
kan er niet speciaal voor hem een corsowagen komen?
geweldig, zei hun buurman, dat vind ik een prachtig plan
dan maken we er ook meteen een fotoalbum van

Dan kan hij later zien wat jullie nu hebben verzonnen
en hoe we met het bouwen van die wagen zijn begonnen
maar eerst moeten we weten, voor we verder kunnen gaan
wat moet er volgens jullie strakjes op die wagen staan?

Nou, riep Tim, wacht even, want ik weet al hoe het moet
we zetten op die wagen een enorme goochelhoed
natuurlijk ook een toverstaf en daarnaast een wit konijn
en er moet natuurlijk óók een grote stoel voor opa zijn

Daar mag hij dan gaan zitten, is dat geen goed idee?
zo rijdt hij dan een tijdje op de corsowagen mee
als iemand opa vraagt om een mooie toverspreuk
dan springen wij zo uit de hoed, joepie, dat wordt leuk!

